

ρος). Ἐγεννήθη μὲν, κατὰ τὸ 1707 ἔτος, ἐν τῇ νήσῳ τῶν Σποράδιον Σκοπέλω, ἀνετράφη δὲ ἐν Βουκουρεστίῳ, ὅπου ἐδιδάχθη τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, καὶ ἐκατατάχθη εἰς τὸν ἱερὸν κλῆρον τῆς Μολδοβλαχίας ὡς Ἀναγνώστης. Χειροτονηθεὶς δὲ Ἱερεὺς, μετονομάσθη *Καισάριος* ἀντὶ Κωνσταντίνου. Μετὰ ταῦτα ἔλαβε καὶ παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδαβίας τὸ ἀξίωμα τοῦ *Καμινάρη*. Πρῶτον τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἔκδοσις Ἀκολουθίῶν τριῶν Ἀγίων συντάξας μετέπειτα καὶ μεταφράσας ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς ἀπλὴν φράσιν διάφορα ἐκκλησιαστικά, ἠθικά τε καὶ ἱστορικά ποιήματα διὰ στίχων ὁμοιοκαταλήκτων πολιτικῶν. Ὅλα τὰ ποιήματα ταῦτα εἶναι πλήρη ποιητικοῦ μέλιτος, καὶ ἀποδεικνύουσιν τὴν πολυμαθεῖαν τοῦ ἀνδρός, ὅστις ἀπεβίωσε σχεδὸν ἠγδοηκοντούτης κατὰ τὸ 1789 ἔτος ἐν τῇ κατὰ τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος ἱερᾷ μονῇ τοῦ *Ξηροποτάμου*. Ἴδε τοὺς Ἀριθμοὺς 183, 196, 229, 235, 253, 285, 274, 282, 273, καὶ 289. Κατὰ μίαν δὲ βιβλιογραφικὴν σημείωσιν τοῦ *Λογίου Ἐρμού* ἐτυπώθησαν ἐν Βενετίᾳ καὶ τὰ ἐφεξῆς ποιήματα τοῦ Δαπόντε, ἅτινα δὲν ἔτυχε νὰ λάβῃ ἀνὰ χεῖρας.

1) Ῥόδον τὸ ἀμάραντον περιέχον ὕμνους εἰς τὴν Θεοτόκον τῷ 1778. εἰς 8ον.

2) Θέατρον Βασιλικόν. Πε-

ριέχον ἱστορίας διαφόρων Βασιλείων. τῷ 1780. εἰς 8ον.

3) Γεωγραφικαὶ ἱστορίαι, καὶ περὶ τῆς νέας νήσου τῆς πλησίον τῆς Σαντορίνης ἀναδοθείσης. τῷ 1775. εἰς 8ον.

4) Διάφορα ἄλλα ἠθικά τε, ἀστεία καὶ παροιμίαι, ὡς Ἄνθη νοκτᾶ. = Κήπος Χάριτος. = Φανάριον τῶν γυναικῶν. = Βίβλος Βασιλειῶν. = Βίοι ἁγίων ἀνδρῶν. = Ἀνθολογία. = Ἐπιστολὴ περὶ τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου πρὸς τοὺς ἐν Βλαχο-Μολδαβίᾳ ἄρχοντας. = Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων, καὶ σπανίων πραγμάτων τοῦ Κόσμου, καὶ ἄλλα πολλὰ.

ΔΕΚΑΔΥΟΣ (*Ἰουστίνος*).

Ἐπὶ τοῦ ἀνὴρ οὗτος Κερκυραῖος (*) καὶ ἐγκρατὴς τῆς μητρικῆς γλώσσης, τῆς ὁποίας τὴν γνῶσιν ἔστρεψε πρὸ πάντων εἰς τὰς μελέτας τῶν ἱερῶν βιβλίων. Ἄλδος ὁ Μιχούτιος, ὁστις τὸν παρεκίνησε νὰ μεταβῇ εἰς Βενετίαν, ἵνα ἐπιστάτῃ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ἑλληνικῶν συγγραμμάτων τὰ ὁποῖα ἐκ τύπου αὐτοῦ ἐξήρχοντο, ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν φυσικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους τὴν λέγει «θαυμαστῆς ἀγχινοίας καὶ ἄκρον τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν νεανίσκον.» Ὁφεληθεὶς ὁ Δεκάδουος ἐκ τῆς φιλίας τοῦ

(*) Τὴν σύντομον βιογραφίαν ταύτην τοῦ Δεκάδουος ἐρανίσθη ἐκ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος Ἑλλην. νομ. γ. μ. φύλ. 4. σ. 196 καὶ 201.